

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 35398

гр. София, 28.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
закрито заседание на 28.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

като разгледа дело номер **11141** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от С. Я. И., ЕГН [ЕГН], в качеството на родител-настойник на М. Р. М., ЕГН [ЕГН] поставена под пълно запрещение с Решение №5164/14.07.2015г. на СГС срещу Решение №22-РД06-0105/07.10.2025г. на Директор РДСП-С. -град.

В жалбата е направено искане да бъде предоставена правна помощ, като в преписката се съдържа пълна информация за имущественото състояние на лицето, семейното положение и здравословното му състояние.

Съдът, като прецени молбата за правна помощ във връзка с наличните доказателства за материалното състояние, семейното положение и здравословното състояние на С. Я. И., приема следното:

Съгласно чл. 94 и чл. 95, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) вр. чл. 144 АПК правната помощ се състои в осигуряване на безплатна адвокатска защита, за предоставянето на която е необходимо подаване на молба в писмена форма до съда, пред който делото е висящо. В този смисъл производството по искания за предоставяне на правна помощ е специално и се развива в рамките на основното производство по предвидения в закона процесуален ред.

Съгласно чл. 23, ал. 2 от Закона за правната помощ (ЗПП), системата за правна помощ обхваща случаите, когато страната по административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това. Според чл. 23, ал. 3 ЗПП по административни дела правна помощ се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение. Тази преценка се извършва, като се вземе предвид следното: 1. доходите на лицето или на неговото семейство; 2. имущественото състояние, удостоверено с декларация; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата заетост; 6. възрастта; 7. други обстоятелства.

Молбата за предоставяне на правна помощ е допустима, като подадена в предписаната от закона форма и в рамките на висящо съдебно производство.

Съдът приема, че жалбоподателят няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение по смисъла на чл. 23, ал. 3 ЗПП, при което искането за допускане на правна помощ се явява основателно.

От събраните доказателства се установяват по несъмнен начин предпоставките за предоставяне на правна помощ на жалбоподателя, като помощта следва да се определи като такава по чл. 21, т. 2 ЗПП, а именно помощ за процесуално представителство.

Следва да се отправи искане до С. адвокатски съвет за определяне на адвокат, който да бъде назначен за процесуален представител на жалбоподателя за осъществяване на правна помощ по чл. 21, т. 2 ЗПП – процесуално представителство по адм. дело № 11141/2025г. по описа на Административен съд София-град.

Така мотивиран и на основание чл. 95 ГПК, вр. чл. 144 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА предоставяне на правна помощ чрез процесуално представителство на жалбоподателя С. Я. И., ЕГН [ЕГН], в качеството на родител-настойник на М. Р. М., ЕГН [ЕГН] по адм. дело № 11141/2025г. по описа на АССГ.

ПРЕПИС от определението, заедно с приложено към него искане, да се изпрати на С. адвокатски съвет за определяне на адвокат от Националния регистър за правна помощ.

Да се уведоми жалбоподателят чрез връчване на препис от настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.